

Misjoniteated

Nr. 10

Tallinnas, 1932

11. aastakäik

Misjonikool.

Seminari õpetajad ja õpilased 1931. a.

Nimi „misjonikool“ on paljudele tuntud. Paljud noortest inimestest, nooredmehed ja neiud, nimetaivad „misjonikooli“ nime auartufega, teised aga põlgtuse ja libedusega. Miks on see nii? Vastus on väga lihtne. Meie, inimesed, oleme mitmesugused, mitmesugune on ootus elus, mitmesugune on ka siht ja iseloom. Meil on väga mitmesugused waated praeguse ja ka tulevase elu üle. Meie valmistame end ette mitmesuguste tegevusharude jaoks, sellepärast ei saa ka ükski neid kõiki rahuldada. Tärgmine salm ütleb väga selgesti, et mis ühele on eluks, on teisele surmaks. — „Seit meie oleme Jumalale üks hea

Kristuse hais nende seas, kes õndsaks saavad, ja nende seas, kes hukka lähevad. Meilefinatfile küll üks surma hais surmaks; aga teistele üks elu hais eluks: ja kes kõlbab seits?“ 2. Kor. 15.16. Mitte kõik hea pole igaihele ühesarnaselt hea. Nii on see ka meie „misjonikooliga.“ Meie koolil on eriline katva, nimelt noorte inimeste ettevalmistamine elu jaoks, mitte ainult siinse, vaid ka Kristuse riigi jaoks. Ükski kool ei saa korraldada kahte asja: noorfugu ette valmistada ja töökohta kindlustada. Kool võid teha ainult ühte — valmistada ette töö jaoks. Ja see on, mida teeb misjonikool. Kui keegi neab kooli, siis sellepärast,

Milleks ääia koolis?

E. Ney.

et see isik pole dieti kaalunud seda küsimust. Kas on neil kõigil tööd, kes on lõpetanud gümnaasiumi? Kas kõik, kes on lõpetanud ülikooli, on tööl? Ei! On misjonikooli lõpetanud isitud kõik tööl? Ei! Küsib teegi, mida misjonikool on siis annud lõpetanutele? Ma tahaksin sinult, armas lugeja, küsida, kui palju vähem on misjonikooli lõpetanuteil kui neil, kes on lõpetanud gümnaasiumi? Kas pole nad kõigis harudes sama hästi ettevalmistatud kui need, kes on käinud gümnaasiumis? Ja, neil on see kõik ja veel palju rohkem, nemad on tuttavad Sumala plaaniga, ja see on kallis ja väärtuslik.

Misjonikool pakub mitmesuguseid ja palju eesõigusi, mida ei saa pakkuda ükski teine kool. Paljud meie õpilastest on tööde läbi koolis teeninud endale kogu väljamineku, mis neil oli ühenduses kooliga. Mõned teenisid poole j. n. e. Kus on kool, mis jarnaneb jellele, kus võib õppida ja ühtlasi teenida ka kooli väljaminekut? Meie misjonikool on odavaim kool Riias. Õppemaks ühe kooliaasta eest on ainult 112 latti, see on kõik, mis kool maksab. Korteri ja toit peab ju ikkagi olema. Kui mõeldakse dieti järele siis hindab igakuise meie kooli kõrgelt. Aga teegi vast ütleb: Ja, aga meie ei saa tunnistust, mis kindlustaks meile tööd tulevikus. Kas tunnistus on kõige tähtsam? Kui see on nii, siis anname meie enam kui jelle. Meie püüame iga õpilast tutvustada Sumalaga ja tema plaanidega ja see on enam väärt kui tunnistus. Ja kui teegi peaks soovima saada tunnistust, mis vastab riiklike koolide õigustele, siis pole see raske. Tähendatud õpilasel on vaja anda vaid eksam tema poolt väljavalitud ja soovitud kooli juures. Ja see on kõik. Armas noored ja vanemad, mõelge dieti järele, siis mõistate kõik ka dieti.

Meie kutsume kõiki noori inimesi misjonikooli külaskäimisele, et võtta vaeivaks omandada kristlikku kasvatust. Palju parem on omada jarnast kasvatust kui olla jellele. Elu on kergem ja sellest tuntakse suuremat maitset. Aasta aastalt muutub meie kool kogemuste läbi paremaks ja meie suudame teha ka paremat tööd.

Kogu noorfugu, kes soovib haridust, kes usub Sumalasse ja armastab tema tööd, kutsume meie misjonikooli. Urge tehke aga seda iseenele vaid Issanda pärast. Paluge Sumalat, andke temale oma südamed ja ohverdage ennast Issanda teenistuseks.

Kõik küsimused saatke kooli direktorile, wend R. Kipurs'ile aadressil: B. K. 440, Riiga, Latvia.

Sumal õnnistagu ja hoitku teid!

Teie wend Issandas:

E. E. Babienco.

Igale kooliminejale on loomulik küsimus: Mis kasu saan ma koolist? See küsimus on ka õigustatud, sest õpilasele tähendab kool rahalist, aja ja energia kulu. Et teegi võiks leida rahuldavat vastust jellele, teda huvitavale küsimusele, peab ta asja käsitama kahelt seisukohalt: 1. Mis kasu saab õpilane omale teadmiste rikastamises ja waimuliku elu kasvatamises. 2. Kuidas kool aitab kaasa tulewiku tööpõltsu leidmises ja eluütlalpidamise hankimises.

Õimehe küsimuse juures on peatatud juba waremalt mitmel korral. Üldteaduste alal võib meie seminaris, kus töötavad keemise ja kõrgema haridusega õppejõud, samuti teadmisi koguda, kui kufagil ilmalikus õppeasutuses. Keelte õppimises on isegi Suschenhofi õpilane kaugele eesõigustamas seisukorras, kui teistes ilmalikkudes koolides. Keelkooli lõpetajad ei osta ühtegi wõõrast keelt kõnelema, kuna meie kooli õpilased peale paariaastast koolisolemist juba rohkem jassa keelt oskavad, kui nemad. Meie riigis ja töös on keelteoskusel suur tähendus. Enam kui üldteaduste õppimist, peame alla kriipsutama waimulikkude väärtuste kogumist ja kristliku kasvatuse omandamist, mida misjonikool wõimaldab. Tõsiselt püüdjaja noor inimene kogub omale koolist kallist waimulikku ja waimlist warandust, mis talle tuleb kasuks terve elu jookul ja aitab teda saavutada oma igatweid suurt eesmärki. Neid wäärtsi ei koguta ilmalikkust koolist.

Elukutse ja teenistuskoha küsimusi on wõimata ette ära otustada. Palju oleneb ära isikust enesest, kuigi aeg ja olukorrad ka teatud sõna siin kaasa räägitavad. Iga õpilane pidagu meeles, et ükski kool tänapäew, isegi kõrgemad õppeasutused kaasa arvatud, ei kindlusta kooli lõpetajale kohta wõid teatud elukutset. Paljud ülikooli lõpetajad on ilma kohata wõid peawad leppima mõne tähtsufeta teenistusega, kus nende kuupalk on õige wäike. Meie koolides kogutud teadmised ja eriti moraalselt tugevaks kasvatatud iseloom aitavad sageli eluwoitlustes püsima jääda ja ka elu ülalpidamist leida.

Mitmed tahaksid endid Sumala tööle pühendada, kuid küsitavad kartusega: Kas leidub mulle paika Issanda wiinamäel töötamiseks, sest palju on kooliskäijaid? Raske aja peale waatamata on siiski imelik tõsiasi, et meil Gestiiski on töötajatest puudus. Meil ei walmista sedawõrd muret küsimus, kuhu jõude panna, kui küsimus, kust wõtta Issanda töö jaoks wajalikke jõude. Me wajame praegu kofje kolme noort meest ewangeliumi tööse, keda töö ootab ja kelledega arves-

Kooliteel.

tame meie eelarives kui hädavajalistega. Kuid, kahjuks, neid pole leida. Mõni ütleb: Meil on ju koolis käinud isikuid. Tõsi see on, kuid igaüks, kes koolis olnud, pole veel Sumala tööline. Selleks peab olema kutse ülalt. Töölisel peavad olema teatud omadused, millistega arvestatakse. Nii mõnigi noormees, kellest lootsime Issanda riigi töölist, ei ole ennast ühel või teisel viisil tõlvuliseks näidanud.

Me jälgime õpilasi hoolega ja rõõmustame end, kui näeme tõsiseid, püüdlikke noori, kes arenevad töö nõuetele vastavalt. Tahaksin siin mainida mõnda asja. Tööline peab olema ennast täielikult Kristusele äraannud, uuestifündinud inimene. Mitmed on aga, kahjuks, ainult mõistuse usuga rahul. Neil puudub sügavam läbielu ja ühendus Sumalaga. Teised on fergemeelsed ja ei võta asja tõsiselt. Nii sugused ei jaksa inimesi Kristuse juure juhtida. Hoolsus ja püüd on talleks tõenduseks, et inimene on kohane hingede-püüdjaks. Kes päevatöölise taoliselt ainult oma tunnid ära peab ja kuidagi kohustused ära kaelast püüab saada, see pole õige tööline. Issanda töös on vaja usinust, tublidust ja kõige hingega töötamist. Edasi peab üks tööline tundma hingede koormat ja neid armastuses päästa püüdma. Keda töö ise ei lihvusta ja Kristuse armastus peale ei aja, see ei püüsi kaua töös. Nii on kõigis Sumala töö harudes.

Mõnel võib arusaamine tekkida, et ta peab seni ootama, kuni teda koolitunnistuse põhjal pannakse tööle. See on vale waade. Inimene paneb ennast ise Sumala nõusolekul tööle. Kõige parem tõendab isik oma kutset, kui ta on hoolas, püüdlif, tõsine kriislane, tunneb hütvi koguduse ja Sumala riigi töö vastu, töötab hingedega ja juhib neid tõe juure. Kui aga keegi on oma püüetes ükskõikne ja need omadused tal puuduvad, kuidas võib ta loota, et temast kasvaks tööline, kellel ei pruugi häbeneda. Keda Sumal on kutsunud, see hakkab tööle, kas ta palka saab või ei, ja ta töö viili on parim tõendus ta kutsest.

Meie ei tohi ka Sumalale ette kirjutada, kus me tahame töötada, vaid peame olema tahtlikud tegutsema igas tööharus ja igal maal, kuhu ta meid asetab. Koolis viibides peaksid meie õpilased, eriti wennad, neid tingimusi ja nõudeid, mis Sumal ette seab oma töölistele, tähele panna. Nad peaksid tõsist ümberpöörmist läbi elama, palves Issanda armu ootama ja kõigiti püüdma endid arendada tublideks töölisteks. Selles mõttes peame ka koguduses meie kooliõpilaste eest palvetama. Uldaku kõigevägetvam, et eelolev kooliaasta oleks suureks õnnistuseks niihästi õpilastele enestele, kui terve põllu eivangeeliumitööle!

Alates 12. oktoobrist käib jällegi osa advent-noorfoost kooliuksest sisse ja välja. Mõned neist astuvad esimest korda üle seminari läve, teised jälle teevad seda kooliaasta lõpul viimast korda, et minna välja ja viia igatse tõe teadmisi elutormidest ümberaetavatele ja kiufatavatele. Väljendatud on palju ja mitmesuguseid arvamisi, kooliajal on kutsunud mitmesugused sihid, on püstitatud mitmesugused arvestused elu jaoks. Polnud vähe neid, kes tulid siia mitmesuguste lahkuminekute waadete ja eesmärkidega ja lahkusid koolist täitumata elulootuste ja purunenud unelmatega. Armas noorsugu, oma eluhoone ehitamisel ehita see Sumala tahte järele! Kool, kui asutus, ei saa lubada ega muretseda maiseid varasid ega elumugavusi. Iga kool on teatud mõttes juhiks väärtuste äratundmisel ja nende ostmisel. Meie kooli peaülesanne on igatvutväärtustele juhtimine, et noorsugu võiks anda edasi neid igatse väärtusi. Peale selle on üldiseks püüdeks ja iga kasvatusasutuse ülesandeks kasvata iga inimest feltstonna kasulikuks liikmeks. „Tee õige inimese juure lähed kasuliku inimese läbi.“ Selles viimases lauses leidub tõe leidub ka meie kooliprogrammis — ühendada teooriat praktikaga. Samal ajal, mil meie võtame läbi meie organisatsiooni põhimõtteid, piibli ja keffkooli õppeaineid, püüame mitte ainult meie noorsoo päid panna teoreetiliselt tööle, vaid nende käsi ka praktiliselt. Koolijuhatus võtab arvesse iga tõsifelt mõeldud, koolitööd edendava ja õpetatava parandatava positiivse mõtte, ja püüab antud näpunäite järele teha tööjaotuses kõik, mis tol momendil on võimaluse piires.

Koolikursus on neljaaastane. Misjonikooli eriainete kõrval võetakse läbi keffkooli ained ingliskeelega gümnaasiumi tüübi järele. Seda, kes soovib astuda kooli, palutakse küsida teatelehti kui ka lähemaid teateid, olgu siis kirjalikult või suusõnaliselt.

Kooliraha on 56 latti semestri eest. Korteri kütte ja valgustus 12,50 latti kuus. Söögiraha oleneb sellest, kui palju keegi tarvitab, umbes 20—30 latti kuus. Õpilased, keda toetatavad nende omadused, võivad tuua osa tarbeainest kaasa.

Kooli aadress on:

Riia, postkast nr. 440.

Koolijuhataja: R o b. K i p u r s.

Kogudus ja kool.

Need kaks sõna ja paika on lähedalt ühendatud. Misjonikooli külastajad on koguduse liikmed. Milliste tugetvate sidemetega on ühendatud meie

fogudused ja kool. Sää! asub foguduste noor-
fugu, pojad ja tütreid.

Peagi läheneb aeg, mil nii mõnestki fogudu-
sest noored jälle kooliteele astuvad. Minejate eest
tõusevad foguduses palatvamad palvted Jumala
poole, et taevane Isa nende ettevõtet õnnistaks
ja et nad teivadel tagasipöörates fogutud tead-
mistega võiksid fogudusele õnnistuseks olla. On
meeltülendatu ja julgustatu kui lahtujad üksteist
Jumala kaitse alla ja tema hoolde palutvad.

Kooli tulevad ka võib olla mõned nendest,
felle ivanemad iveel tõe põhimõtteid ja nende
iväärtust ei tunne ja kes feda üldse ei poolda, et
nende lapsed adventistide õppeasutuses õpitvad.
Need lapsed tunnevad end efsialgu üfsildastena,
ilma kõlblife toetuseta koduste poolt. Ka ivaes-
lapsed on samas oluforras. Neil puudub täieli-
kult isa nõu ja ema hoolfsifew lahtus ja armas-
tatu pill. Uga ufukaaslaste armastus, nende
ülesehitavad sõnad ja fudamikud käepigistused
ivõimaldamad ka neile unustada kurbuse ja neid
ümbrifetwa üfsilduse tunde. Ühendus teeb tuge-
vaks.

Kool on fogudustele tänulik niifuguste armas-
tuse ja lahtuse ülesnäitamiste eest. Kuid ärge
unustage neid teie kaasabi tarvitatajaid ka kooli
ajal, ivaid laske neil alati oma armastust ja hoo-
letannet tegelikult tunda. See täidab noori jul-
gusega ja mõjub elustatvalt fogu nende õppimise
edule.

Kuid samuti iga õpilane, kes omafseid ja usu-
kaaslasti armastab, iviibib alati mõttes nende kes-
fel. Kuulake ainult õpilaste palvteid reedeõhtus-
tes palvtekoosolekutes, hingamispäeiva algul. Siis
kuulete sagedasti sõnu: „Õnnista ka meie oma-
fseid kodus, kes meie eest palvetatvad, ja anna ka
neile ofa hingamispäeiva õnnistusest.“

Wast küfsivad õpilaste ivanemad, omafjed ja
fõbrad: „Kuidas kujuneb õpilaste igapäevane
koolielu kooliaasta jooksul?“ Harilikult hommikust
lõunani on klassitunnid. Pääle lõunat on töö-
tunnid. Õhtul fella 7—10 on aga oma ette uuri-
mise tunnid, kus hommiku-poolel õpitud ained
iveel ford läbiuuritakse ja märkmete raamatusse
jäädivustatakse.

Kui teie juhtuks sei ajal kooli külastama, fiis
leiafite paljud avatud piiblite ees. Need on
õnnistusrikkad tunnid. Uued tundmise allikad
faatvad avalikuks ja mis seni mõiftmata oli, faab
nüüd selgeks. Noored tutvunevad Kristusega,
tema tõe põhimõtetega ja ta faab meile armsa-
maks. Neil tundidel on ka püha Waim tegut-
femas inimlaste fudame ja mõistuse juures. See
elustab igat ühte rohtem püha eeskujude ja saa-
dud ivalguse järele käima. Teifed tegutsevad aja-

loo uurimisega, mis neile prohtveitkuulutamise
uurimisel tafuks on. Teifed jälle tegutsevad loo-
dusefiteaduse uurimisega, mis neid mõjutab hüüdma:
„Suured ja imelised on sinu teod, oh Jumal!“
Mõned õpitvad arvuteadust, mis neid ifefeitvale
mõtlemisele mõjutab. Vä!le teifed õpitvad võõr-
keeli, et nad võiks iviia iviimast kuulutust kõigele
maailmale.

Pimedad sülgse ja talive õhtud, mis harilikult
fafutult äraviiidetakse, on misjonifoolis aeg, mil
ivaimlist ivara fogutakse. Kui teie õhtul pääle
rasket päevatööd koolile mõllete, fiis ärge unus-
tage ka õpilaste eest palvetamast, et nad oma
ülesannete õppimisega hästi toime tuleksid ja et
neist saaksid tublid töölised Isfanda iviitnamäel.

Juba fell 7 hommikul algab klassides kooli-
töö, kus kooliõpetajad, oma pühalikku ülesannet
Jumala ees tundes, oma paremat püüatvad teha.
Kui õpilased foguduse eestpalvet ja toetust tarvi-
tatvad, fiis ivajatvad feda õpetajad iveel enam.
Meie ufume, et me ka sei aastal foguduste eest-
palvete õnnistusi maistta faame.

Viimase aja ufkmatus ja pettused asetatvad
foguduse ifka ägedamasse võitlusesse. Just nüüd
ivajame meie feda tarkust, millifest Kristus fiis
oma jüingritele jutustas, kui ta neid ivälja tööle
faatis. Kool püüab ettevalmistada noori, kes
eduga Jumala töö ja tema tõe kaitseks võitvad
ivälja astuda. Ühe hästi ettevalmistatud noorte
fõjaväe läbi võib Jumal oma töö lühifese aja
jooksul lõpetada.

E. Klotins.

Adventnoored ja feeled.

Keel on anne, mis igaihele on antud juba
hälli kaasa; ivähe on inimesi, kes peatvad läbi
faama fellela. Sellepärast ei pane ka paljud feda
annet tähele, ivaid ivaatleivad keelt kui midagi
täiesti harilikku ja tähtsusetut, mis pole iväärt kõ-
net ega järelmõtlemit. Sa fiiski on keel üks fuu-
rimaid annetusi, mida Jumal on annud inimestele
ja feda peab hindama ja hoidma ka fellena.
„Keel on ivaimu tee, millel fuda rändab fudame
juure“, ütleb üks läti luuletaja. Inimene võib
oma mõtteid ja tundeid kõige paremini avaldada
fõnades. Sõnadega võib iveenda, ivaimustada,
lahutada ja tugevendada, sõnadega võib kurtvas-
tada, haatvata ja hävitada. Sõna on võimas
ivahend, teratu mõõk, mida võib tarvitada õnnis-
tusfeks ja needuseks. Iga pühifetud inimene pühen-
dab felle ande ka Jumala teenistusse. Tema püüab
oma ligemifi võita Kristusele. Oma fügenaimad
iveendumused, fuurima rõõmu, oma hinge igatfe-

Laul ja muusika misjoni- foolis.

ivaima lootuse riietab ta sõnadesse ja avaldab oma faasinimestele. Aga fiiski on temal fagedasti tunne, nagu oleks tema feel liiga ivaeue, sõnad liiga faamatud, et väljendada kõik iväärikalt. Sellepärast kriifilane fa alatafa muutub oma kõnes. Tema hoidub ofaft väljendustest (halbadeft) ja püüiab afendada neid parematega. Tema kõne faab olema „armu fees ja foolaga foolatud.“ (Kol. 4, 6).

Adiventnoorsugu, kes praegu faab haridust, peaks fa kõififelt kandma hoolt oma feele eeft. Tema puutub kofku mitmesuguste inimklassidega ja peab sellepärast mõiftma kõneleda nii, et ta igas feltfkonnas ivõib iväärikalt üles astuda. Täielik feele ivaldamine on mõõdapääfematu. Kui meeledi kuulavad inimesed feda, kes hästi mõiftab kõneleda! Aga fee pole iveel kõif. Meie oleme kufjutud iväljainemifeks, et iviia kogu maailmale ja kõigile rahvastele, fugharudele ja feeltele sõnumet Kristufest. See on suur ja tähtis ülesanne, mis igaihele, kes julgeb selle ivõtta endale, faab kõrgeid nõudeid. Üks neift nõueteft on feele ivaldamine. Kuidas ivõib iviia sõnumet, kui feda ei faa sõnas ega kirjjas teha inimestele arufaadatavaks? Et täita Kristufe käftu, peab adventnoorsugu õppima feeli. Noorsool on jõudu, elurõõmu ja fergel arufaamift. Tema ivõib õppida palju, mida ivanad enam ei faa. Sellepärast kufjub fa misjonifeminar neid üles oma annete arendamifele. Õde White kirjutab, et meie fagedasti ivalame Sumala sõna iviini inetufse anumasfe, kuna meie peafime pakfuma feda ilufas festas. Kui juba luuletajad riietavad oma elamusel ilufatesse sõnadesse, feda enam on Sumala sõna iväärt, et feda iväärikal iviifil iviidaks rahivale. Misjonifeminar pakub noorsoolle ivõimalufe ivalmistada end ette selles fuhtes. Õppetavas on feeltel tähtis ofa. Ei õpetata ainult emafeelt, ivaid fa ivõõrfeeli, milledeta praegusajal on rafte läbi faada. Efteks meie lähedate kultuurrahivaste feelled — faffa ja ivene — mis meie kodumaal on iväga tartvilifud, fiis aga fa ingliffeel, mis ei mängi fuurt ofa ainult maailmafaubandufes ja diplomaatias, ivaid fa meie organifatfioonis. Meie, kes meie nüüd oleme ivõtetud Põhja-Eurooga diivifjoni hulka, afufohaga Londonis, ivajame töölifil ja ivajame neid fa tulevifus, kes ivaldavad ingliffeel. Mõift tuua ette iveel ivalju põhjufeid feelte õppimifeks, kuid jätkub tähtfamaift — Kristufe käftust iviia etwangeellumi kogu maailma kõigile rahivale, fugharudele ja inimestele kõigis feeltes. Tulets ivaid adventnoorsugu ivirgalt fooli, et ivalmistada end ette sõnume iviimifeks kõigis feeltes kõigile paigule maa peal.

U. Karnowfa.

Meie fool on misjonifool, mille fiifits on noorsool fafwatamine ja etteivalmistamine misjonitõõ jäõfs. Kuna misjonitõõs mängitvad fuurt ofa muusika ja laul, on need ained ivõtetud fooli programmi. Need fiifaldavad muusika teooriat, laulu ja koorijuhtimift. Õpilafed külastavad neid klasse hästi. See feletub selle läbi, et noorsugu armastab laulmift ja sellepärast püüiab ta omandada endale neis ainetes praktifilifi kogemufi. Teooriaklassis pakutakse muusikalifil teadmifil, mida peab teadma iga muusikant, laulja ja koorijuht. Praktifiline külg kõwendatakse koorijuhtide klassis laulmife läbi, kus lauldakse üffikuid noole, intervalle ja mitmesugufeid kuulmife- ja hääleharjutufi. Selle klassi fafwandifud on gruppeeritud üffikute hääle järele ja moodustavad koori, mida fordamõõda õpetavad ja juhivad fafwandifud. Sel iviifil etteivalmistatud laulud kantakse ette foolikogudufele. Peale feda koori on olemas iveel teine fuur koor, milleft ivõtavad ofa peaaegu kõif fooli fafwandifud. See koor astub fooliaasta festel paljudel fordadel üles mitmesuguste pidustuste puhul. Laulude kätteõpetamine ufaldatakse muusikalifelt kõige ivõimelistematele fafwandifkudele; ivalitakse ivähemalt neli, iga hääle jaoks üks. Sel teel ivõitvad fafwandifud praktifiseerida kooriõpetamifes ja aidata laulude kätteõpetamifel. Kui antud laul on õpitud kätte üffikute hääle järgi, algab üldine proov ivõi täielik kätteõppimine. Sarnafel puhul pole lauljatel mitte ainult ivõimalus õppida tundma õiget ja kindlat laulu, ivaid fa väljendust ja teift nõudeid — tutvuneda funftiga.

Siinjuures tahaffin ma tähendada, et koori muusikaline iväärtus ei feifa ainult noodi õigetõlalifes edafiandmifes, ivaid fa meelditvas hääle ivärvingus ja fiifu õiges edafiandmifes. Kui laulja fõõtib, et laul peab liigutama kuulajate füdameid, fiis peab ta fiiwenema laulu fiifusse ja olema selleft laulust ivaimustatud. Kuulajaid fuudab liigutada ainult tunde ja väljendufega laul. Õige tunne ei avaldu filmatorfawas miimifas ivõi hääle ivarifemifes, ivaid laulja hingelifes faasmõjus ja ofufes anda teksti fiifule ivastatvat hääleivärvingut ja feda omaforda faata ivastatva ilmega.

Selleft waatepunktift waadates on laulmine funft. Ia funsti nõuded ulatuvad faugemale tehnilifelt täpfufest; ja fee on midagi kõrgemat, midagi, mis teeb laulmife täiuslifufe, kuna ta faab feemife tunde väljendufeks — laulja hingeilmufeks. Koori kõrgeim arenemisaste on faa-

ivotatud siis, kui foor ei mõju hästiorganifeeritud lauljate massina, waid üffiku fölalifelt förgel feistwa ifikuna, felle hingeks on juht, ja felle hinge tunnetele ja elamustele peab foor andma wäljendufe.

Kahtlemata wdib arenemifes faatwutada funstnifu afitme ilmlifu kooli läbi, kuid fellest ei jattu Sumala riigi lauljaile. Nende hinged peatwad olema täidetud Kristufe misjoniwaimuga, idee-dega, mis wastatwad waimuliffude laulude fifule, feft fellela muutub ka parim laul tühjaks fölaks. Sellepärast on meie noorföö muusifaliline haridus tihedas ühendufes waimulifu faawatufega.

Meie peame püüdma, et igalühe ifiklit elu oleks põhjendatud Sumala föna alufele, siis oleme tugewad ka feltfondliffudes ettevötetes. Sellepärast on waimline faawatufus ka tähtfaim meie koolis ja feifab õppetawas efimesel kohal. Wana-testamentlikul ajal olid laul ja muusika Sumala au teenistufes. Nii peab fee olema ka tänapäew. Laawet kufsub noori ja wanu Jehooiwale kiitufe toomifeks: „Noored mehed ja neiifid, ka wanad ja noored; need peatwad Jehooiwa nime kiitma, feft tema nimi on üffipäinis föрге; tema suur au on üle maa ja taewa.“ „Laulge Jehooiwa auks uus laul ja tema kiitufi wagade fogudufes.“ „Need kiitfu tema nime ridastiffu; trummidega ja kanneldegaga laulgu nemad teda kiites.“ Laul 148, 12, 15, 149, 1, 3. Sellest näeme, et Sumala austamifeks tarwitati ka muusifariiftu. Selle peale põhjenedes õpetataffe noorfögu muusifakoolis mängima ka mitmesugufeid muusifariiftu, milledest on suur wäljatwalif, nagu: klawer, harmoonium, wiikul, mitmesugufed puhkpillid ja ka trumm. Riistadel mängimift ei õpetata rühmade wiiji, waid üffikult. Minult juhul, kui korraldataffe midagi, harjutatwad wiikuldajad ühifelt ette ettefande wastu. 16 meheft koosnew puhkpillide orkefter on olemas juba kolm aastat. Selle tegetwus on tugewasti tuntaw koolielus. Ühe üldprootwiga nädalas walmistab orkefter ette palju laule ja muusifatuffe, milledegaga ta efineb föigil pidustustel ja korraldustel koolis. Sfege fufwel, mil ofa muusifuid föidab ära, ei fatteda orkefter oma tegetwufi. Puudutwate muusifute afemele õpetataffe fufwe jookful uued, nii, et kooliatwamifel on orkefter uuesti täiendatud.

Nii näeb koolis wälja muusifaelu, mis kahtlemata fuurendab tulewaste misjonitööliste wdimeid. Lundes ära laulu ja muusika fuure tähendufe misjonitöös, peats fookwima, et meie wirt noorfögu käifs misjonikoolis ja fafutaks föiki wdimalufi, et muu feas omandada ka foorijuhi teadmifi ja praktikat, mis meie fogudufenoorfoo atwalikus töös on nii wäga tähtis.

S. Adams.

Kooli majandus.

Igas riigis, igas ettevöttes, ja majapidamifes on tarwis kaht asja: raha ja tööd. Nii ka meie misjonikoolis.

Raha! — Sufchenhofil on ju oma raha, milleks siis muretada! Seda küll. Kooli raha faab õpilane töö tafuks. Sifsemakstud kooliraha wahetataffe kooli rahaks ümber. Selle eest faatwad õpilafed koolis osta mis tarwis on. Aga wäljaspool kooli fee raha ei makfa. Selles feifabki „Sufchenhofi raha“ praktikiline ja faawatufiline tähtfufus. Köik ülearune fulutamine on piiratud, feega õpilastel wähem wäljaminekuid ja fergem oma tohustufi kooli wastu täita. See förd on selleks, et faawatada noortes inimestes kindlat ja ifefeiswat ifeloomu. Ja koolile on tarwis fufetulekut. Koolil on murefeda toidumoon, elefter, küttematerjaal, makfa õpetajatele palg jne. Kust wötta fee raha? Kes seda annab? Õpilafed ei fuudagi weel föiki neid wäljaminekuid oma koolirahaga fatta. Ja kui palju õpilafi wditwad siis fügifel köik kooliraha fiffe makfa? On hea, kui nad wditwad poole fiffe makfa. Sfeäranis ülespidamine tuleb neil koolis ife teenida.

Siin tuleb töö appi. Koolis on palju tööd, kuid fee ei anna koolile fufetulekuid. Kooli hooned tuleb hoida korras, ümbrus tuleb ifustada, ruumid puhastada jne. jne. On rafte ülesanne fiin Sufchenhofis, eemal häädest teedest, fügatwal metfa fees, järwe ääres, faugel ära rahwarikkast kohast, leida faawandifele tööd, mis annab wdimalufe teenida „hääd raha“ f. o. riigi raha. Kooli nõufögu on näinud palju waetwa, et leida teed, kuidas õpilastele anda wdimalufi endale ülespidamift teenida.

Koolis on mitmed majandufe- ja tööstufe ofakonnad. Nende ofakondade ülesanne ei ole üffi faada fufetulekut koolile, waid anda faawandifele wdimalufi midagi õppida ja mõningaid töid teha, et fäälluures wähemalt midagi ka teenida.

Nii töötab põllumajapidamifes läbi aasta feitse kuni kahetfa õpilast. Koolil on neli hobuft ja kakskümmend piimalehma. Piima on küllalt kooli majapidamifeks. Heinamaad on umbes 60 hektari. 30 hektari rentifime raha eest wälja ja teife 30 hektari tegime ife. Me faime 180 foormat heinu. Hoolimata pöuast ja liiwafest põllupinnast me faime 120 puuda rukift, 180 puuda kaeru. Põllul faawab kartul ja aedwili. Nii loodame meie läbi tulla.

Põllumajapidamife förtwal on ka aiapidamine kahe fuure faawuhoonega. Me faame ära müüa umbes 200 puuda tomaate, 100 puuda förtwitfaid ja peale felle weel kurte.

Köögis töötatwad naisõpilafed. Nad teetwad ära köik tööd. Praktikufe tööd förtwal faatwad nad

ka teoreetiliselt õpetust majapidamises. Võib kindlasti öelda kes misjonikooli lõpetavad, võidavad olla head majapidajad linnas ja maal. Tänapäev inimessi praktilise elu jaoks ette valmistada, sel on suur tähtsus.

Tööstus on väga hästi sisse seatud ja omab kõik tarvilikud masinad. Muidugi ei oleks sel mingit tähtsust, kui ei oleks tellimisi. Meil on läinud korda tellimisi saada. Loodame, tööd et ka talveks jatkub. Arvatakse, et võime siin kümnenele õpilasele võimaluse anda ülespidamist teenida.

Uusimaid osakondi on klaasilihvimise tööstus. Ostame harilikud klaasid ja lõikame sisse mitmesugused ornamendid ja siis müüme ära. Kui see töö saab hästi organiseeritud, siis võidavad viis kuni kuus õpilast oma kooliraha ja ülespidamise ära teenida.

Weel on olemas kastitööstus. Ka siin võid kolm või neli õpilast tööd saada.

Nagu näete kannab kooli nõukogu teie eest, kallid noored, hoolt, et teile võimalust anda ja teed valmistada misjonikoolis õppimiseks. Siin te võidate vaimlikult arendada, teadmisi koguda ja käsitööd kätte õppida, mis on elus suureks abiks.

Armsad vanemad, võimaldage oma lastele nende võimete ja iseloomu arendamist, aidate ja julgustage neid misjonikooli astuda.

R. Alfin.

Guschenhof.

Selle nime all mõistame meie misjonikooli Guschenhofis, millel on juba üheksa-aastane ajalugu seljataga, mis on aidanud Sumala tööle saada tublised tööliisi Balti riikides, kuid ka koguni väljaspool Euroopa piire. Kool ja elu on lahutamatud. Kogu elu on raske kool ja see algab juba kättis igal inimesel. Meil on ka veel tarvis kooli, kus saame tarvilisi teadmisi igapäevase elu jaoks, sest ilma algteadmeteta, mis meile antakse algkoolis, on maine elutee väga funkline ja viib tihti katastroofidele. Kui me aga paremal juhul oleme jõudnud ülikooli lõpetamiseni, mis oleme siis kätte saanud? Maailm on täis hästi haritud inimesi, kuid vaadelge seda olemasolu.

Saafamaal õpib iga aasta 130.000 isikut, kuid ainult 400.000 inimesele, kes ülikooli haridusega, on anda tööd. Seepärast on tõsiasi, et iga aasta peavad mitmed kümned tuhanded armetult, hariduse peale vaatamata, elus läbi lööma. Nii on see ka teistes maades.

Kas samane lugu võib olla ka meie kooli lõpetajatega? Muidugi! Kuid ometi on meie kooli ja kasvatuselugu lugu teistest, kui maailmas. Kasvatus meie koolis ei saada usinale õpilasele ainult maisse hariduse kasu, vaid temale saavad osaks võimed ja teadmed, mis tema iseloomu kasvatavad ja tema isedust aitavad astuda üle igapäeviku läve ja saavutada elu õiget eesmärki.

Kui aga teegi koolis seda alust ei oma, selle elus ja vaimus on midagi, mis peab muutuse tegema läbi, et püha Waimu ja igapäeviku õpetuse juurepääsutele wabaneks. Wabaks kõigist wale ettekujutustest meie kooli ja seal õppivate õpilaste saatuse üle. Esiteks ei ole meie kool mingi kohamuretsemise koht, millest tingimata võid oodata, et kui teegi käib koolis, siis on temal juba koht. Teiseks kindlustab tema, kui kool, sama vähe teenistuskohti, kui ülaltoodud näiteski ilmalikud koolid. Meie kool ei ole esimese kui teise jaoks, sest õpilase tulevik ei olene ära üksi koolist, vaid temas peituvat vaimust. Mitte kõik, kes olid neljateistkümnendaastases Sumala koolis kõrves, ei saanud Kaanani maale, vaid ainult kaks. Miks? On Sumal ülekohutune? Ei! Nendest on kirjutatud, et neil oli üks teine vaim. Nende vaim ja vaimusünnitus oli igapäevikust pärit ja seepärast nad ei kartnud oma tuleviku pärast. Nad ei küsinud: Mis ma siis olen, kui lõpetan kooli? Vaid: Kuidas võin ma seda vaimu ja teadmisi nii omandada, et ma koolist lahkudes olen saanud hea aluse oma elu jaoks? Armas õpilane, püüa selle poole, et see vaim sinu omaduseks saab ja sina jõuad meie koolis peastvasse armuulutusse süveneda ja sa võid olla oma kutsumise kohaselt kaastööline meie Sumala mitmekülgse töös. Sellest waatekohast meie kooli waadates ma soovitan meie armsatele õde-venedadele ja vanematele usaldada lühemaks või pikemaks ajaks oma lapsed meie kooli.

H. Linde.

SISEMISJONI OSAKOND.

Üleskutse kõigile.

Minu ees on nelja nädala lõikustänu töö aruanne. Sumal on meile olnud abimeheks praegusel raske ajal. Oleme saavutanud 49% oma ees-

märgist. See on juba suur tagajärg, aga ta oleks võinud parem olla. Läinud aastal sel ajal olime kaugemal. Esimesed kolm nädalat püüsimise tänava aastal unioonis pea esimesel kohal. Viimane nädal on aga liig vähe edu toonud, ainult 9%.

Nüüd kipume teistest maha jääma. Seda aga ei pruugi sündida. Kõik oleneb ära meie usust ja tahtlikusest. Kui meie oleme juba teinud teatud jõupingutuse, siis kipume vahel järele andma. Ei, me peame uut jõudu saama ja üles minema tiibadega kui kottad. Kui waenlane on wiinud maailma väljapeasemata seisukorda, siis ei tohi me mitte näidata, et tal forda läheb ka Sumala tööd võita. Kristus on saatana ära võitnud; ta on üle kõigist raskustest. Me oleme tema lapsed ja teeme tema tööd; sellepärast ütle julgusega: „Kui Sumal on meie poolt, kes võid meile vastu panna?“

Maailm sipleb prohvetidest ettekuulutatud raskustes. Nüüd hakkab ka ifta enam ja enam selgunema ja vahe tuleb avalikuks, kes on tõsiselt Issanda poolel ja kes mitte. Leigusega ja laiskusega ei saa keegi peastetud. Sumal proovib oma rahvast, et näha, kes on täidetud armastusega kes on valmis ennast ohtverdama ja töötama oma Peastja auks ja hingede peastmiseks. Kas ei tahaks ka need midagi teha, kes senini pole osa võtnud tööst. Mul on alati rõõmus meel, kui tulen lõikustänu tööd tegemast tagasi; rahuldustunne täidab hinge, ükskõik kas on pisut võid palju saavutatud, aga kohustuse täitmine valmistab rõõmu ja rahu. On aga ka päevi, kus olen ennast wabandanud väljaminekises. Siis on pärast süda rahutu olnud. Nii on ka lugu teistega.

Me oleme kui üks ihu. Nii püüame kui ihu liikmed üksteist aidata, igaüks oma jõudu mööda. Kes on tugetvamad, need olgu abiks nõrgematele ja jatkate tööd, kui olete teinud juba oma üldosa. Talentide järel nõutakse meilt aru. Palkvetage rohkesti töö pärast. Me ei taha enne puhata, kuni ka tänawu oleme saavutanud eesmärgi. Kui ei leidu inimesi, kes võtaksid suure lehe, siis kogume väikese lehega kümme senti haaval. Me tahame kui töölised, koguduse ametnikud ja liikmed ühiselt ustavalte tegutseda. Issand kutsub meid kõiki; maailma põld on lõikuseks äärmiselt küpse; pea on tööaeg möödas. Võiks Sumal meid täita oma armastusega. Ta on imet teinud meiega. Ükski rahvas ei tööta nii üksmeeles, kui adventrahvas. Kuid Sumal tahab veel suuremat teha. Hoiame nüüd ühte ja tegutseme täis tulidust. Laetvas tasub melle kõik me väeva tuhatfordfelt.

G. Ney.

Kogumise võidulaul.

Weel üks ülesanne, veel üks eesmärk teel.

Weel üks üleskutse viib meid võitlusel.

Seisem ühenduses jõu ja tahega!

Sumal ise juhü oma väega.

Koor: „Sõud kõik ühendame. „Meister, alta meid Et Su nimel saame võidu kätte nüüd.“

Kiirelt armu sõnum kõlama küll peab;

Selle läbi rahvas viimset abi saab.

Kõikuda ei tohi ükski meie seas.

Uinult julgelt edas', kuni võit on käes.

Koor: Julgust, wennad julgust! Kostku võiduhüüd!
Saavutada võitu, olgu ülim püüd.“

Meistri töö pea lõpeb; igatvik on käes.

Olge, wennad, truutuid oma kohustes

Ufus, armastuses, kaotvad raskused.

Taeva väe abil lööme waenlased.

Koor: „Võidelda me tahme, et kord Issa ees
Laulda võidulaulu, võime õndsuses!“

G. N.

Lõikuse rõõm.

„Sa oled rahva paljaks teinud, suurt rõõmu oled sa temale teinud; nemad rõõmustatavad minu ees. Rõõm on otsekui lõikuse ajal, otsegu need rõõmsad on, kes saaki jagavad.“ Jef. 9, 2.

Sarnane hõiske hääli kõlab ka praegu Sumala rahva ridadest, kes töötavad rõõmsalt lõikustänu töös. Sumal on kõik teiste kasuks töötamise selleks seadnud, et see ka tegijale endale pööraks tagasi õnnistuseks. Kufagil ei ole ma õnnelikumaid liikmeid näinud, kui kogudustes, kus hoolikalt tehakse misjonitööd. Täname Sumalat selle eesõiguse eest ja rõõmustame selle üle, et tohime töötada kadunud inimsoo päästmiseks.

Uinult mõnes ühikus koguduses on olnud kuulda kaebaid, ei saa teha lõikustänu tööd, sest inimesed ei olla tahtlikud lehti võtma.

Nad külastatavad aga igal aastal ühtesid ja neidsamu isikuid, kuna nende ümbruses ja tänawatel elavad inimesed, keda pole aastate wiisi keegi külastanud ega neile wiinud mingisugust kirjandust. Nende seas leidub palju wastutulelike inimesi, kes hea meelega võtaksid lehte aga pole kedagi kes neile wiiks, sest Sumala majapidajad nurisetavad ja mõtleivad, et ei saa teha misjoni tööd. Niiugused usklikud ei ole wiinud oma ümbruskonnale hoiatuskuulutust.

Mõned mõtleivad, et nad teevad lõikustänu tööd inimestele ning on siis selles ükskõiksed. Aga armsad, ärge laske end waenlastest petta, sest keda käsku pole sugugi inimesed andnud waid Õnnistegija ise, nagu leiata Mat. 28, 18—20 ja Mark. 16, 15. Kes seda ülesannet ei täida, see ei võid Sumala ees olla ilma süüta.

Armsad õed-wennad, see asi on palju tõsisem kui keda keegi suudab kirjeldada ja kui sellest praegu võime aru saada. Küll Sumal kord avalikuks teeb igapähe teod ja mõtted; siis näeme, kas oleme ülejõu töötanud võid oleme nii mõnegi kohustuse hooletuse jäänud; siis saab igaüks palka

felle järele, kuidas ta Sumalat ja tema tööd on armastanud. Pea huffub maailm ja kõik ilmalikud asjad, millele meie pühendasime rohkem jõudu, aega ja tähelepanu kui jumalariigi asjadele ja kohtupäeto teeb kõik avalikuks.

Meil on veel võimalust mineviku vigade parandamiseks; meil on veel võimalust teha lõikustänu-tööd, sest töö aeg on pikendatud ja fessel juurdelisatud ajal võime teha möödunud nädalatel tegemata jäänud osa. Võiks igati felleks valmis olla. Sumala õnnistust sootvides

E. E. Sisemisjoni Osakond.

Mõnda meie kogudustest.

Narivaft.

Nariva õed-vennad on tahtlikud misjonitööle. Nad usuvad ja loodavad palju ning on valmis läbitviima suurt. Narva linnas ja selle juurde kuuluvatel aladel leidub kohati kaunis hea lõikustänu-tööpõld.

Määrikt.

Määri on 14 liikmeline grupe, mis kuulub Raskvere koguduse alla, kuid ta on mitmes asjas peaaegu iseseisev, sest asub Raskverest kaugel umbes 40 km, Simuna kihelkonnas. Määri grupe on näidanud isearalift tublidust käesoleva sügise lõikustänu-töös. Kõik liikmed on olnud tahtlikud tööst osa võtma ja nõnda on grupe oma eesmärgi ruttu saavutanud. Nähtavasti oleneb see suurel määral ära heast juhatuseft.

Sõgetvalt.

Sõgetva aleiv ja ümbruskond paistab olemas üks kõvemaid tööpõlde kirjanduse levitamiseks, kuid siiski on Sõgetva kogudus oma suurnädala ja lõikustänu-töö eesmärgid peaaegu alati kui imekombel saavutanud. Nende eesmärk ei ole sugugi väiksem kui teistel samasugustel kogudustel, vaid veel suurem, ka ei ole Sõgetval niisuguseid juhtivaid jõude, nagu paljudes teistes kogudustes. Aga siiski on Sumal võinud tarvitada neid lihtsaid inimesi ja nad on möödunud aegadel kirjanduse levitamises paistnud õige tublid.

Walgast.

Piiri tõttu on jäänud Walgas elu soiku. Ka misjonitöö ei ole siin enam nii hiilgaval järjel kui ennem. Walga linn on küll kirjanduse levitamiseks heftmine põld, aga pearakkus seisab felles, et palju koguduse liikmeid asub maal ja ainult vähesed linnas. Sinnaselavad liikmed teevad küll lõviosa lõikustänu-tööst, kuid maaliikmed paistavad selle töö kohta olemas kõvasüdamlifed ning paljud neift ei tee mingit nimetamisväärt osa,

aga teifed on siiski kui tõellifed tuletornid oma pimedale ümbrusele. Minevikus on Walga saavutanud suuri eesmärgi, kuid nüüd näib, et paljud liikmed on jäänud Sumala töö kohta ükskõikjeks.

A. Sabraf.

Misjonitunnid.

Kuidas pidada koosolekuid.

„Uft tuleb kuulutamifest ja kuulutamine Sumala sõnast,“ ütleb apostel.

Sellega on meile tee kätte antud, kuidas Sumala kogudust maa peal kasvutada ja finnitada.

Wäga tähtis on kuulutamine. Meil on küll ka kõik see trükkis avaldatud, mis me kuulutama peame, kuid kuulutamise vajadus veelgi kasvab. Paljud meie usklikkude grupid tunnevad puudust, et neil ei ole kuulutajat. Eugemine on küll waimutoiduks, kuid koosolekul ainult ettelugemifest ei ole küllalt. Puudub see elatus ja waim, mis koosolekust oodatakse. Sumal annab räägitud sõnale isearanis oma waimu, et sõna elavalt inimese südamesse langeb. Seepärast on kuulutamist ja kooskäämist väga tarvis.

Kuidas oleks kuulutamine igal pool võimalik? Pühakiri ütleb, Sumal on pannud koguduses mõned apostlikk, prohiwetikk ja kuulutajaks. Ara usu, et sind ei ole kutsutud.

Wägagi mitmed saakfid end koguduses kasulikuks teha. Tarvis hakata püüdma kuulutada. Paluge, et Sumal teid kutsuks.

Me püüame ka teile abiks olla. Me oleme avaldanud ja avaldame veelgi selle lehe weergudel kuulutuse mõtteid. Nendes on mõtte käif ja aine jaotus peaaegu olemas. Tarvis on veel feda enesele arusaadavaks teha, et sellest teis juba elatu mõttekäif kujuneks. Eugene pealaused läbi ja mõelge millega saab feda mõtet veel laiemalt seletada. Sinna juure kuuluvad kirjakohad lugege läbi wõid õppige õige pähe, et sealt iga mõtet täiendawat sõna saaks ära kasutada kõneks. Minult kätva üleivaatamifest ei aita. Tuleb aega võtta ja sütveneda. Kui on hästi ette valmistatud, siis ei tule kõneledes puudus ja saab mõttest finni pidada. Püüdke feda teha palvetwaimus.

Kasutage ära need kõne kavad, mis me teile oleme kunagi avaldanud. Püüdke ka nende eeskujul juba iseseiswast mõtet kofku seada. Niisuguseft süstemaatilifest kõneft on suurem kasu kui feegi wõib juhuslifelt rääkida.

Püüame avaldada kuu kohta wähemalt ühe kõnekawa misjonitunni tarvis. Misjonitunni otsustarve on eriti, et õhutada misjoni waimu ja õhtlasi misjonitööst aruandmist. See on ju waimulik elu ja selle avaldus.

Õõits umbes järgmise kava järele talitada:

1. Laul ja psalme.
2. Uruanne misjonitöö üle möödunud kuust.
3. Rõne.
4. Kirjanduse jagamine ja tunnistuse andmine.
5. Lõpulaul ja psalme.

Misjonitund oktoobris.

Rõõm misjonitööst.

A. Mõnele foguduselimele on misjonitöö koormaks. Kes aga misjonitööse süüvenenud, see ei saa sellest enam kõrvale hoida. (Apt. 4, 13.)

B. Missal muutub töö Issanda jaoks rõõmuks?

I. Kui evangeelium on meile tõeliselt rõõmusõnum.

1. Selleks saab ta meile teadmise läbi, et ta ei too mitte kohut vaid lepitust. (2. Kor. 5, 19.)

a) Sumal ei soovi patuse huffamine-mist vaid ärapäasmist. (Efes. 18, 23; Rom. 5, 10.)

b) Näide: Issa armastus ärakadunud poja vastu. (Luf. 15, 20—24.)

2. See teadmine peab saama läbieluts.

a) Piisepoeg Johannes saab armastuse apostliks. (Luf. 9, 54; 1. Joh. 2—4. pff.)

b) Kõikuvast Siimonist saab kalju, Peetrus. (Mat. 26, 34. 69—75; Joh. 1, 42.)

c) Kristuse kõige vihaseimast vaenlastest saab tulisem kuulutaja. (Apt. 9.)

II. Kui see saab tehtud Jeesuse vaimus. (Joh. 3, 16.)

1. Ta aitas kufumata ihulikust hädast:

a) nutvat ema, kes enam abi ei lootnud. (Luf. 7, 11—15.)

b) kurjast vaimust vaeivatud, kes teda hoopis ei tahtnud. (Mat. 8, 28—32.)

2. Ta aitas selgest halastusest vaimulikust hädast:

a) Mikodemust. (Joh. 3.)

b) põlatud Samaria naist. (Joh. 4.)

c) kurjategijat ristil. (Luf. 23, 43.)

C. Kes niisugusel viisil misjonitööd hakkab tegema, see ei lasse oma meelesu langeda. (Apt. 4, 20.)

Misjonitund novembris.

Tõelised kristlased.

Ei saa nii kõhe õelda, kes on kristlane ja kes mitte. On olemas katsetõimalus Sumala sõna läbi. (Wil. 3, 12—14; 1. Tes. 5, 21.)

1. Põhjused kristlase läbikatsumiseks:

a) paljud uskkonnad;

b) paljude arvamised ja tõekspidamised. (Mat. 24, 4—5);

c) Jeesuse ütetus. (Mat. 22, 14; 7, 21);

d) Apostlite näpunäide (2. Petr. 2, 1. 2; 2. Tim. 3, 1—5; Tit. 1, 16.)

2. Põhjused arvamisteks:

a) päritolu (Aim. 2, 9; Mat. 3, 7—9);

b) teod (Luf. 18, 9—12);

c) usk ilma tegudeta (Saf. 2, 14. 17. 18);

3. Kust tuleb see nimi.

a) Sjalgu anti see jüngritele (Apt. 11, 26);

b) Jünger tähendab õpilast.

4. Jeesus Kristus, eelkäija.

a) Meie eelkäija amet. (Laul 40, 8. 9.)

b) Ta elas eeskirja järele (Joh. 12, 49. 50).

c) Oluforrad, milles Jeesus oma Issa tahtmist täitis. Ebr. 5, 7—9.

d) Tema seisukoha püüvus. (Wil. 2, 8. 9.)

5. Misjugalstel tingimustel võtab Jeesus oma jüngriks?

a) Kes lasseb end Issast tõmmata. (Joh. 6, 44, 45.)

b) Kes tema sõna sõse jäävad. (Joh. 8, 31.)

c) Kes kõigest ära ütleb. (Luf. 14, 33. 26.)

d) Nad peavad risti kandma. (Luf. 14, 27.)

e) Sääraline tunnusmärk. (Joh. 13, 35.)

6. Millest oleneb ära?

a) Sellest ei ole küllalt, et ainult mingi foguduse alla kuuluda.

b) Petlik on arvata, et igal juhul ollatse õige kristlane.

c) Ei ole veel küllalt, et headele tegudele toetuda.

d) Õige kristlane on omalt meistrit õppinud võitlema patu vastu ja elava usu läbi armastust üles näitama Sumala ja ligimeste vastu, mis Sumala sõnaga koostõlas. (Mat. 7, 21—27; 1. Sam. 15, 22; Kal. 5, 6.)

e) Nende süüdan liigutab ainult üks küsimus. (Apt. 2, 37; 9, 6; 16, 30.)

Paisma peate teie!

Õiged usklikud on rõõmsad inimesed. Paisepaiste peab nende oletut läbi valgustama ja see valgus peab teiste peale välja paisma. Tõusjed, sünged usklikud on vastitud. Maailm ei peaks võima usklikke nimetada peanorutajateks. Kas ei peaks see mõte: „Ma olen usklik,“ olema kui rõõmu kõrgema tooni andmine? Lää

bi terwe Kalatia kirja kõlab see: „Olge ikka rõõmsad Issandas; taas ütlen mina: Olge rõõmsad!“ (Wil. 4. 4). Usklikkude rõõm seisab selles, et teda on Kristuse läbi arwatud Jumala lapsse kõrgesse au seisusesse. Jumala poolt: „Saagu walgus!“ on tema südames kajanud wastu. „Jumal, kes walguse läskis pimeduse seest välja paista, on see, kes meie südame sisse paistnud.“ 2. Kor. 4, 6. Kes on saanud Jumala lapses, kannab seda walguist oma südames, ta on sellepärast rõõmus inimene. Niisuguse inimesega läheb tõeks, mis Paulus ütleb Wil. 2, 15, et nad paistawad kui selged taewa tähed maailmas kesk tagedat ja pöörast sugu. Kes üleüldse tahab olla kristlane, peab paistma.

Oma õnnistegijale waadates muutume paistwateks walgusteks, päikeselasteks. Ma olen lugenud laul 34, 6 head tõlget: „Nad waatafid tema peale ja muutufid hiilgawaks.“ See on tõsi, sest „meie nägime tema au!“ Kui meie kanname seda rõõmu paistet oma pilgus ja ülespidamises, siis näitab see selgesti, et meie oleme Jumalaga ühenduses. Siis see rõõm tuleb sellest, et meie oleme Kristuse läbi saanud surma ja patu riigist tema riiki, jumaliku walguse ja armastuse riiki, et me wõisime kõi omad koormad maha panna tema jalgade ette ja et elu igaweses ühenduses temaga on õieti auhiilgus.

Igal elusal olemusel on ülesanne, oma elu edasi anda. Kindlasti ei ole ka kristlane oma ülesannet täitnud, kui ta ei püüa jumaliku elu ka teistele anda. See on midagi ilusat hingest, kes näeb waewa, et omast olemisest teistele anda, et ka nemad walguseks muutufid Issandas. Paista, see on meie ülesanne.

Meie wõime paista! Meie wõime alati paista, alati jumaliku rõõmu heledat paistet enese ümber lewitada. Jumal teeb ju ise meie elu alati nii täis rõõmu. Sa ei tohi kuuluda nende kristlaste hulka, kes arwawad et tõeliselt olewat tarwilik rooside hulka ka offaid panna, wõi kui kord taewas ei ole pilwi, siis peab niisuguseid tekitama. Kui meie jääme Jumalaga ühendusse, siis wõime alati rõõmustada ja wõime ka nii alati olla walguseks oma kaasinimestele. „Olge ikka rõõmsad Issandas!“ Alati rõõmus olla! See rõõm täidab meid ka nõrkuses ja haiguses. See eraldub kõlblisest rõõmusest, milles on lõõpimine ja naljatamine, kuna ta on palju südamlisem ja püsib nii tumedatel kui helgetel tundidel; nii eraldub ta wäga hariikut, maisest õnnest.

Meie leiame Pauluse Roomas wangis, kinni seotud ja sõdurid walwamas. Ta on toore keisri Neero wõimuses. Ta ei tea kas ta enam wabaks saab, wõi kas tema ots on käes. Kas

ta wäriseb ja ahastab? Ei! Meie waatame teda üle õla. Ta on parajasti kirjutamas ja meie loeme! „Olge alati rõõmsad Issandas; taas ütlen mina teile: Olge rõõmsad!“ Just omas rõõmus Issandas on Paulus eestujuks kõigile kristlastele, et ka nemad peafid olema walguseks maailmas. Alati, igal pool! Päikesepaistel kui wihma käes. Suwel ja talwel. Kui sinu lapsed rõõmsalt su ümber tulewad ja kui kurbus tuleb. Kui pisarad sinu silma niisutawad wõi kui need õnnest särawad. Olge rõõmsad alati! Issandas! Olge rõõmu kandjad, olge walgus pimedas.

„Alga oma hingele kahju teeks“.

Matt. 16, 26.

Kes meist ei ole peatunud juba nende sõnade juures ja Kristuse häält kuulnud rääkimas enese wastu. Wõib-olla see ei olnud mitte just nii esimese kordse lugemise juures, kuid siiski hiljem mõnel juhusel, kus see lause lahendades ära sügawaid ja tõsiseid küsimusi meie sees.

Sa, kes tahaks siis kahju teha? Kuidas tunne küll muret meie hooleks usaldatute eest, olgu see siis perekonnas, foguduses, wõi mujal suuremas ringis. Kui hoolega teeme küll misjoni tööd, et wõida mõnda hinge. Tunnid ja päetwad ohtwerdame, ja kui see wajalik, siis ka ööd, et wita teistele waimu toidust. Me ei põlga tihti ühtegi waetwa ega teed, et aidata mõnda öde ehk wenda wõi et ligidale tuua sõna ja kirja läbi mõnda wõõrast. Kas peafime tegema seda tööd wähem wiisamalt ja südamlikumast, kui paneme tähele praeguist aega? Kindlasti mitte. Seda tööd ei ole wõimalik toonitada ja teha kunagi küllaldaselt. Pühakiri ju näitab, et peame endid waetwama wõimaluseni teiste hingeõnnistuse pärast. Alga kas räägib püha kiri jääl juures, et peafime wähem hoolt kandma oma hinge eest ehk unustama ära foguni seda?

Siin on üks tähtis punkt, mis kuulub ka meie foguduse ametnikude ülesannete hulka. Eks see ole „sifemisjon“ oma enese seespidise inimese juures. Wõib-olla, et meie ei pane tähele seda tööd mitte küllaldaselt hädade ja murede tõttu, mis meid ümbritsewad.

Toonitame rohkem kord selle kirjatoha teist ja kolmandat sõna. Kahju teha oma hingele ka siis, kui wõidame hingi oma püüete ja waetwa läbi omas ümbruskonnas, on ometi wäga hädaohtlik, kui seda ei tunta ära ega kõrwaldata õigel ajal. Kas loeme kirja rohkem teiste wõi enese jaoks; kas palwetame rohkem teiste wõi oma hingeõnnistuse

pärast; kas kahetseme ja parandame rohkem teiste võdi oma vigu? Kas ei ole see suur hädaoht, et töötades teiste kasuks jätame tähele panemata oma hinge ja teeme kahju temale.

Et vastata neile küsimustele vajame vaikselt tunde, palve ja üffilduse tunde Sumalaga. Selles on meie jaoks, samuti nagu see oli Kristuse juures, üks sügav ja püha „siisemisjon“, olgu see siis kuulutaja võdi koguduse vanem, diaakon võdi hingamisepäevakooli õpetaja ehk ükskõik millise ameti teegi on saanud Issandalt. Oma hinge paranemise järele võime siis viita paranemist ja terivist ka teistele (1. Mos. 32, 31). Võdi oleme alati nii tuum-terived, et ei tunne enam võitvat teha ühtegi kahju oma hingele. Muudugi me ei talita niimoodi mitte, kui tahame olla ausad ise enese vastu. Kui meie rohkem õpime oma elu juures seisma jääma ning hinge küsimusi seal läbi katsume ja uurime, siis kindlasti sellest areneb välja üks juur õnnistus ka teiste jaoks. Muudugi on iga elu isesugune ja vajab ka isesugust ehk isiklikku hinge ravi. Peaasme andma oma ligimesele rohkem sellest mis oleme läbi elanud ja kogunud, kui sellest, mis oleme õppinud ja välja uurinud. Meie Õnnistegija asetab meie filmade ette selle suure tõe: „Sest mis kasu on inimesel sest, kui tema kõik maailma kasuks soaks, aga oma hingele kahju teeks.“ Olgu see hinnatud siis waimulikult võdi aineliselt: ükskõik kus kohal me kasuks saaksime ka kõik, aga iseenasti faotaksime, jääb omel on waja weel ühte asja. Seda ühte õpeta mind tundma Seefus!

Mõnel ei ole siiski ferge tunda ära seda, sest välised võidud ja edu filmapildud ning samuti ka wäsimatu hool ja töö teiste jaoks, panevad teda uskuma, et tema omas hinges kõik on korras, kuna Õnnistegija siiski muret tunneb tema hingedõnnistuse pärast. Kui võtame südamesse seda õigel wiisil, siis see alguslause ei jäta maha meid nii hõlpsasti, waid kõiges meie misjonitöös teiste kasuks me ei unusta ära ka oma hinge.

R. Schröder.

Surma teated.

Mitmed meie õde-wendadest on meie seast juba lahkunud käesolewal aastal. Õde Kadri Engel, kes elas Märjamaal, suri kewadel. Ta oli haige üle 20 aasta ja hulke aastaid ei jaksanud enam woodist välja tulla. Haigena oli ta kolportööride ja mõne piiblitunni läbi tõe kuulda saanud ja seda rõõmuga vastu võtnud. Ta pidi elama

raskeles tingimustes. Wäga harwa puutus ta kokku usklikkudega, sest ta elas kaugel kogudusest. Omaksed ei hoolinud temast ja ta pidi puuduft ja walu kannatama. Soostwa oli ta käed, jalad ja terive teha kokku kistunud. Siiski kandis ta kõik walud, raskused ja puudused imetpandawa wawusega. Ta jarnanes Sobile. Mõni aasta tagasi küllastain teda. Küüsin kohale jõudes, kuidas ta käsi käib ja võitlus lähed. Rõõmust järeawate filmadega hakkas ta Sumalat tema headuse ja abi eest kiitma. Ma olin üllatatud ja liigutatud, kui waatafin sellele haigusest kokkufistud wiletsas olukorras elutsewale kujule, ja kuulsin ta tänuhäält. Tundsin, et Kristus oli ta rõõm ja abimees. Ura-tulles, kutsus ta mind õuest tagasi ja palus kaasa võtta üks kroon kümniseks. Minu küsimusele, kust ta võtab maksa kümnist wastas ta: „Ma sain wallast toetust wiis krooni ja Sina tõid ka wiis krooni. Nüüd tahan ma Sumalale tema osa kõigepealt anda.“ Liigutaw uskawus! Mulle sai nüüd weel selgemaks, mis ta võis olla õnnelik ja usus kindel: Ta heameel oli teha Issa tahtmist.

Sumal lõpetas ta maifed kannatused. Me usume et tohime seda armast õde tohtada üles-tõusmise hommikul igawefes rõõmus Issa riigis. Ta eestuju aga manitseb meid täielikule eneseära-andmisele ja uskawusele Issanda vastu.

Teisets kutsus Issand 75. aasta wanuses siit elust 19. mail käesolewal aastal laiemalt tuntud õde Josephine Sander'i. Ta oli üks esimesi adventuslikke Gestis. Ta nägi, kui töö Gestis algas, läbi raskuste ja tagasiufamiste arenes ja aitas isiklikult palju kaasa tõe võidule peasemiseks. Kuni wiimaste kuudeni oli ta alati uskawalt omal kohal kirikus ja mõjutas oma südamlikkude palwete-ga kõiki kuuljaid. Wiimased kuud ei saanud ta enam meie sekka tulla, kuni taewa Issa oma usu-wõitlaja puhkusele kutsus.

Peale nende kahje õe, kes mõlemad Tallinna koguduse liikmed, pidi kogudus augusti kuus surma meeletwalda andma wend Paul Klimann'i ja Martin Tamm'e. Wend Klimann võttis tõe vastu alles läinud aastal kuna w. Tamm rohkem aastaid usus wõidelnud oli. Mõlemad olid uskawad võitlajad. Me awaldame kõigile lahtunute omakstele kaastunnet ja soowime nelle Sumala õnnistust ja troosti. Kõikide kaastõitlajate surma puhul lohutame endid sõnadega: „Õndsad on need furnud, kes Issandas surewad sest ajast; tõesti, ütleb Waim, et nemad peawad hingama omast waetwast ja nende teod käitwad nende järel.“ Ilm. 14, 13.

E. Mey.

Wäljaandja: E. P. Udw. R. Gesti Siit. Tellimised kui ka rahasaadetised saata Mary Saks'ale. Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas. Abitoimetaja: E. Mägi.